

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
sídlem X

proti

žalované: X
sídlem X
zastoupena advokátkou Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou
sídlem Olomoucká 36, 789 85 Mohelnice

o žalobě na zrušení usnesení zastupitelstva obce Hamr na Jezeře ze dne X v bodech X a X,
ze dne 1 X v bodu X a ze dne X v bodu X,

takto:

- I. Usnesení zastupitelstva obce Hamr na Jezeře ze dne X v bodu X a ze dne X v bodu X se zrušují.
- II. Řízení o žalobě proti usnesení zastupitelstva obce Hamr na Jezeře ze dne X v bodech X a X se zastavuje.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 13. 9. 2019 se žalobce podle § 124 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), domáhal zrušení:
 - 1) usnesení zastupitelstva žalované obce ze dne X v bodech X) a X, kterým zastupitelstvo schválilo mimořádné odměny starostovi, místostarostce a členovi zastupitelstva obce za rok 2018;
 - 2) usnesení zastupitelstva obce ze dne 1. 12. 2016 v bodu X, kterým zastupitelstvo schválilo finanční dar starostovi obce X ve výši 30 000 Kč za zajišťování sportovních a kulturních akcí v obci za rok 2016; a
 - 3) usnesení zastupitelstva obce ze dne 30. 11. 2017 v bodu 11), kterým zastupitelstvo schválilo finanční dar starostovi obce X ve výši 50 000 Kč za zajištění sportovních a rekreačních akcí, včetně jeho aktivní činnosti v době jejich průběhu v obci za rok 2017.
2. Podáním ze dne 13. 12. 2019 vzal žalobce žalobu v části směřující proti usnesení zastupitelstva obce ze dne 4. 12. 2018 zpět se zdůvodněním, že žalovaná obec přijala nápravu a žalobou napadené usnesení bylo v příslušných bodech zrušeno usnesením zastupitelstva obce ze dne 12. 9. 2019.
3. Žalobce namítal, že napadená usnesení zastupitelstva obce ze dne 1. 12. 2016 v bodu X a ze dne 30. 11. 2017 v bodu X, jimiž byly schváleny finanční dary starostovi obce X ve výši 30 000 Kč a 50 000 Kč, byla vydána v rozporu s § 71 až 75 zákona o obcích, ve znění účinném do 31. 12. 2017. Dle uvedených ustanovení mohla být členům zastupitelstva poskytována pouze měsíční odměna za výkon funkce podle § 73 zákona o obcích, případně odměna při skončení funkčního období dle § 75 odst. 1, 2 a 7 zákona o obcích a v některých případech odměna při skončení výkonu funkce v průběhu volebního období. Zákon o obcích neznal možnost poskytovat mimořádné odměny nebo dary za výkon funkce, tudíž takovou odměnu za výkon funkce členům zastupitelstva nebylo možno přiznat. Měsíční odměna za výkon funkce člena zastupitelstva představuje odměňování formou pevně stanovené částky, je nutné chápat ji jako paušální odměnu za celý rozsah povinností a činností člena zastupitelstva. Žalovaný se odvolával na závěry rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 16. 5. 2019, sp. zn. 28 Cdo 2126/2011, podle kterého pokud určitý druh odměny zákon nezná, je nepřípustné, aby takovou odměnu zastupitelstvo obce přiznalo. Dále žalovaný odkázal na závěry rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 3. 2018, č. j. 22 A 120/2016-66. Podle žalovaného sice může v praxi činit potíže rozlišit, co je a co již není u jednotlivých členů zastupitelstva součástí výkonu jejich funkce, ale žalovaný v tomto směru zastává co nejširší vnímání výkonu funkce členů zastupitelstva. Z § 103 odst. 1 zákona o obcích žalobce dovozoval, že mezi pravomoci starosty obce patří zastupování obce navenek, tím lze chápat i zastoupení obce nebo účast za obec při organizování různých kulturních, společenských, sportovních a podobných akcí. Napadená usnesení zastupitelstva obce o poskytnutí finančních darů starostovi jsou ve světle upřesnění mimořádné odměny starostovi za rok 2018 odměnou za výkon činností spojených s výkonem funkce starosty, a proto byly z rozpočtu obce

vyplaceny

v rozporu

se zákonem o obcích. V otázce poskytnutých darů starostovi v letech 2016 a 2017 obec při ústním jednání dne 31. 7. 2019 setrvala na svém názoru, že finanční dary byly vyplaceny

za činnosti, které se nedají označit za povinnosti starosty ve vztahu k této funkci, ale činnosti vedlejší. Bližší konkretizaci činností, za které byly starostovi obce dary poskytnuty, obec neuvedla. Přitom nezbytnost zdůvodnění poskytnutých darů vyplývá z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 3. 2018, č. j. 22 A 120/2016-66, který byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2019, č. j. 1 As 190/2018-35. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadená usnesení zastupitelstva obce zrušil.

4. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná obec uvedla, že je otázkou, zda nebylo omezení samosprávy přiznat starostovi obce odměnu v rozporu s ústavním pořádkem. Pokud starosta obce vykonával činnosti nad rámec výkonu funkce starosty, nelze obci zakazovat poskytnout mu dary, kterými obec jeho činnost ohodnotí. V daném případě vykonával starosta činnosti nad rámec výkonu funkce starosty, ale i výkonu pravomoci rady obce, která není u žalované zřízena. Do těchto pravomocí a povinností nepatří zajišťování kulturních a sportovních akcí, eventuálně sportovních a rekreačních akcí. Tyto v řadě obcí a měst zajišťují konkrétní pracovníci odborů nebo samostatná kulturní a sportovní zařízení. Zastupitelstvo žalované došlo k názoru, že se jednalo o činnosti v takové míře, že starostu za jejich výkon odmění darem, což bylo plné právo zastupitelstva jako nejvyššího orgánu obce rozhodujícího o rozpočtu. V žádném případě nedošlo ke zneužití práva obce. Žalovaná dále uvedla, že má rozsáhlou sportovní a rekreační činnost a turistický ruch, z těchto činností, kterých se sama obec ujala, má značné příjmy. Dané oblasti se nad rámec své funkce věnuje právě starosta obce, a to v rozsahu téměř druhého pracovního poměru bez nároku na mzdu. Tuto činnost nelze označit za výkon funkce starosty, jedná se o manažerskou činnost v oblasti kultury a sportu v rekreační oblasti, kterou nemá každá obec, proto bylo poskytnutí daru zcela přiměřené a odůvodněné, odpovídajícímu vykonávanému nad rámec výkonu funkce starosty. Žalovaná zastávala názor, že žalobce ve svých požadavcích překročil meze dozorové činnosti, neboť nepřiměřeně zasahuje do výkonu samostatné působnosti obce.
5. V písemném doplnění vyjádření žalovaná zopakovala, že starosta po řadu měsíců vykonával činnosti nad rámec výkonu funkce starosty, zejména v souvislosti s provozem rekreačního zařízení, v němž přejímal roli správce zařízení, na kterou by jinak musela být přijata osoba patrně na celý pracovní úvazek. Jednalo se o práci v rozsahu stovek hodin práce, a protože v té době zákon o obcích neumožňoval přiznat odměnu, obec tuto otázku řešila formou daru podle občanského zákoníku, tedy vůči veřejnosti transparentním způsobem na veřejném zasedání obce. Obec může třetí osobě udělit dar, když to uzná za vhodné, v souladu s občanským zákoníkem, neboť je účastníkem soukromoprávních vztahů.
6. V replice se žalobce neztotožnil s názorem žalované, že obec může udělit dar, když to uzná za vhodné, v souladu s občanským zákoníkem. Toto tvrzení neodpovídá současné judikatuře správních soudů, ze které vyplývá, že je-li poskytnut dar členovi zastupitelstva obce za plnění úkolů, které lze podřadit pod výkon jeho funkce, nejedná se ve skutečnosti o dar, ale o odměnu. V napadených usneseních zastupitelstva obce jsou jako důvody pro

poskytnutí darů uvedeny „zajišťování sportovních a kulturních akcí v obci za rok 2016“, resp. „zajištění sportovních a rekreačních akcí včetně jeho aktivní činnosti v době jejich průběhu v obci za rok 2017“, přičemž o jakou činnost se jednalo si lze učinit představu z odůvodnění obce ohledně poskytnutí mimořádné odměny starostovi obce v roce 2018. Uvedenou činnost lze zařadit pod výkon funkce starosty. Z odůvodnění darů nelze dovodit, že by byly starostovi obce uděleny za činnost „správce“ rekreačního zařízení,

jak bylo uvedeno ve vyjádření žalované. Z hlediska zákonnosti posouzení poskytnutí darů jsou rozhodné skutečnosti uvedené v době schvalování darů zastupitelstvem obce, tedy v daném případě odůvodnění uvedené v napadených usneseních. K jakýmkoli dalším následně sděleným důvodům nelze přihlížet. Žalobce setrval na názoru, že dary poskytnuté starostovi v letech 2016

a 2017 byly poskytnuty v rozporu se zákonem o obcích.

7. Podaná žaloba je žalobou ve věcech samosprávy ve smyslu § 67 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 124 odst. 3, 5 zákona o obcích, kterou žalobce vykonává dozor nad zákonností usnesení orgánů územního samosprávného celku vydaných v samostatné působnosti.
8. Žalobu soud posoudil jako včasnou a přípustnou, k jejímu meritornímu posouzení nařídil ústní jednání. Na souhlas žalované k projednání žaloby bez ústního jednání již soud nestačil zareagovat.
9. V průběhu ústního jednání žalobce setrval na žalobní argumentaci. Žalovaná k nařízenému ústnímu jednání zaslala písemný závěrečný návrh. V něm nad rámec skutečností uvedených v předchozích písemných podáních zdůraznila zásah žalobce do výkonu jejího práva na samosprávu nad rámec vymezeného dozorového oprávnění. Dovolávala se čl. 4 odst. 2 a 4, čl. 7 odst. 1 a 2 Evropské charty místní samosprávy a čl. 8, čl. 101 odst. 1 a 4 a čl. 104 odst. 2 Ústavy. Uvedla, že tehdejší právní úprava, kterou označila za protiústavní, neumožňovala obci odměňovat mimořádnou práci zastupitelů, v tomto směru bylo jejich postavení nerovné v porovnání s dalšími pracovníky v zemi. Na to zákonodárce reagoval změnou odměňování zastupitelů formou odměn. Znovu byl podrobně popsán přínos práce starosty při zabezpečení provozu rekreačního zařízení žalované obce. Jednalo se o postup obce transparentní, v souladu se zákonem a dobrými mravy, výše darů byla uvážlivá, přiměřená, nijak významně nezasáhla do rozpočtu obce. Žalovaná navrhovala, aby soud žalobu zamítnul a přiznal jí zvýšenou náhradu nákladů řízení pro odbornou náročnost. Při ústním jednání soud doplnil dokazování relevantní částí žalovanou zasláního usnesení zastupitelstva obce ze dne 30. 11. 2017 (č. 34/2017) a částí usnesení zastupitelstva obce týkajícího se roku 2016 (č. 20/2016).
10. Předně soud uvádí, že v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil řízení o žalobě v části, v níž žalobce navrhoval zrušení usnesení zastupitelstva obce ze dne 4. 12. 2018 v bodech 3) a 4), neboť v této části vzal žalobce žalobu zpět.
11. Předmětem soudního přezkumu tak zůstala usnesení zastupitelstva obce ze dne 1. 12. 2016 v bodu X a ze dne 30. 11. 2017 v bodu X.

12. Ze zápisu z veřejného zasedání zastupitelstva žalované konaného dne 1. 12. 2016 vyplývá, že došlo k doplnění bodu X programu zasedání, jehož předmětem byl finanční dar starostovi obce Hamr na Jezeře. Zastupitelstvo finanční dar starostovi schválilo ve výši 30 000 Kč s tím, že mu bude vyplacen v listopadovém výplatním termínu. Dar byl poskytnut za zajišťování sportovních a kulturních akcí v obci za rok 2016. Rovněž schválení finančního daru starostovi obce bylo dle zápisu z veřejného zasedání zastupitelstva žalované konaného dne 30. 11. 2017 zařazeno jako dodatečný bod programu. Finanční dar byl starostovi schválen pod bodem X ve výši 50 000 Kč, s tím, že bude vyplacen ve výplatním termínu v měsíci prosinci společně se mzdou za měsíc listopad 2017. Dar byl starostovi poskytnut za zajištění sportovních a rekreačních akcí, včetně jeho aktivní činnosti v době jejich průběhu v obci za rok 2017. Obsahu těchto zápisů pak odpovídají znění příslušných usnesení zastupitelstva žalované týkající se schválení poskytnutí finančních darů starostovi za roky 2016 a 2017.
13. V písemné odpovědi na výzvu, kterou žalobce obdržel dne 4. 3. 2019, žalovaná uvedla, že starosta vykonává funkci uvolněného starosty, na obecním úřadě pracuje jedna administrativní síla a ekonomka. Obec dále zaměstnává 3 zaměstnance, kteří vykonávají údržbu a úklid obce, v letní sezóně i brigádníky, práci jim zadává a kontroluje starosta obce. Dále bylo uvedeno, že starosta svým přístupem nad rámec pracovních povinností významně přispívá k pozitivním výsledkům obce – ziskům z rekreační činnosti. Dále popsala, že v roce 2018 připravoval, organizoval a vedl akce pro občany, a to maškarní karneval, mezinárodní den žen, rybářské závody, setkání s hejtmanem kraje, dětský den, mistrovství ČR orientačních X, vystoupení pro děti – X, X, X, X, X, X divadel – 2x ročně. K finančním darům poskytnutým starostovi v letech 2016 a 2017 žalovaná pouze zopakovala skutečnosti uvedené v zápisu o konání veřejného zasedání zastupitelstva, tedy že byly poskytnuty za zajištění sportovních a kulturních, resp. rekreačních akcí a aktivní účast v jejich průběhu v roce 2016 a 2017.
14. Odměňování zastupitelů obcí v letech 2016 a 2017 bylo upraveno v § 71 a násl. zákona o obcích, ve znění do 31. 12. 2017. Podle § 71 odst. 1 zákona o obcích, ve znění účinném do 31. 12. 2017, platilo, že členům zastupitelstva obce, kteří jsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolněni, (...) poskytuje obec za výkon funkce uvolněného člena zastupitelstva obce odměnu podle tohoto zákona. Odměna se vyplácí z rozpočtových prostředků obce. Dle odst. 2 odměnou se rozumí peněžitá plnění poskytovaná obcí uvolněným členům zastupitelstva obce za výkon jejich funkce; za odměnu se nepovažují plnění poskytovaná v souvislosti s výkonem jejich funkce podle zvláštních právních předpisů, zejména cestovní náhrady. Dle odst. 3 odměnou podle odstavce 1 je a) měsíční odměna, b) odměna při skončení funkčního období.
15. Výkladem shora citovaných ustanovení se věnoval Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 14. 3. 2016, č. j. 22 A 120/2016-66, a následně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 6. 2019, č. j. 1 As 190/2018-35 (rozsudky dostupné na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud připustil, že zákon o obcích dává zastupitelstvu možnost udílet dary a okruh příjemců neomezuje. Ovšem „je-li dar poskytnut bez rozlišení starostce a místostarostům s totožným odůvodněním, které odkazuje na značnou osobní angažovanost při plnění úkolů,

kteřé však lze podřadit pod kategorii úkolů vyplývajících z jejich funkce, nejedná se ve skutečnosti o dar, ale o odměnu zastupitelům.“ K problematice finančních darů poskytnutých zastupitelům či starostovi obce dále uvedl, že „za výkon funkce uvolněným členům zastupitelstva náleží odměna, nikoliv jiné finanční ohodnocení, například prostřednictvím daru. Odměnou je měsíční odměna či odměna při skončení funkčního období. S jiným typem odměny zákon o obcích ve znění účinném ke dni rozhodování zastupitelstva stěžovatele o napadených usneseních nepočítal. Proto není možné fakticky takovou odměnu udělit, ani pokud je formálně označena jako dar. Dle § 555 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku se právní jednání posuzuje podle svého obsahu. Jsou-li tedy důvodem

pro udělení „daru“ úkony spojené s výkonem funkce v místní samosprávě, nejedná se o dar, ale odměnu za výkon funkce. ... Ani skutečnost, že zákon o obcích nevyžaduje, aby bylo udělení daru zastupitelstvem odůvodněno, není relevantní. Vzhledem ke skutečnosti, že zastupitelstvo hospodáří s veřejnými prostředky z rozpočtu obce, je žádoucí, aby jejich rozdělení a použití bylo dostatečně odůvodněno a umožnilo tak v souladu se zásadou transparentnosti, jež je jedním ze základních kamenů dobré správy, efektivní kontrolu, ať už ze strany občanů či orgánů pověřených k dohledu.“

16. Z citovaných pasáží soud dovozuje, že žalované obci nelze přisvědčit, pokud má za to, že poskytnutí daru starostovi za práci pro obec je plně na obci samotné a stát musí zcela respektovat samostatnost samosprávy a její úvahy v tomto směru. Ani Nejvyšší správní soud

při aplikaci shora uvedené právní úpravy nedospěl k závěru, že by byla protiústavní. Nedospěl

ani v důsledku vázanosti ČR Evropskou chartou místní samosprávy k závěru, že výkon dozorové pravomoci Ministerstva vnitra nad rozhodnutími zastupitelstva obce o poskytnutí finančních darů zastupitelům, resp. starostovi obce učiněnými při výkonu samostatné působnosti obce jde nad rámec stanovený zákonem, resp. rámec daný ústavními pravidly zaručujícími právo na samosprávu.

17. Nejvyšší správní soud dále ve shora označeném rozsudku uvedl: „Krajskému soudu je třeba přisvědčit i v tom, že za rozhodné skutečnosti pro posouzení důvodů darů označil ty, které byly uvedeny v materiálu předkládaném tajemníkem městského úřadu a doporučeném Radou města Kravaře, neboť z těchto skutečností vycházeli při svém hlasování o poskytnutí „darů“ i členové zastupitelstva. ... Další aktivity, kterými žalovaný až následně odůvodňoval poskytnutí daru ... nejsou pro posouzení povahy darů rozhodné, neboť tyto informace nebyly podkladem pro hlasování zastupitelů.“

18. Ze skutečností uvedených v zápisech o konání veřejných zasedání zastupitelstva žalované a samotných usnesení zastupitelstva žalované jednoznačně vyplývá, že finanční dary byly Milanu Dvořákovi v roce 2016 a 2017 uděleny v souvislosti s jeho funkcí, nikoli jako jakékoli jiné obdarované fyzické osobě. Ostatně podle zápisů, včetně zápisu ze zasedání zastupitelstva konaného dne 4. 12. 2018, obec fyzickým osobám ke konci rozpočtového období finanční dary nerozdělovala. Dary byly starostovi poskytnuty právě proto, že byl starostou, s ohledem na jeho osobní angažovanost při zajištění sportovních, kulturních a rekreačních akcí konaných v obci. Ve shodě s žalobcem má soud za to, že osobní angažovanost starosty při zajišťování

sportovních, kulturních a rekreačních akcí, o jejichž povaze a četnosti si soud udělal představu z výčtu akcí, které žalovaná popsala ve svém písemném vyjádření ve vztahu k udělování mimořádných odměn v roce 2018, a jeho osobní účast při nich, nevybočuje z rámce výkonu funkce starosty ve smyslu § 103 odst. 1 zákona o obcích. Výčet činností pro obec, na kterých se starosta jako uvolněný zastupitel, jemuž zákon o obcích přiznává v souvislosti s výkonem funkce odměnu ve smyslu § 71 a násl. zákona o obcích, se nijak významně neliší od akcí, jejichž posouzením a charakterem angažovanosti uvolněných členů zastupitelstva se zabývala shora označená judikatura.

19. Důvody, které žalovaná dodatečně připojila k popisu činnosti starosty nad rámec výkonu jeho funkce, nejsou pro posouzení povahy darů rozhodné. Tyto informace, alespoň podle obsahu zápisů ze dne 1. 12. 2016 a 30. 11. 2017, neměli zastupitelé k dispozici. Žádné činnosti, které by bylo možné podřadit pod výkon správcovství rekreačního areálu v oblasti jezer, nebyly v zápisech uvedeny. Nelze tedy dospět k závěru, že finanční dar byl formou finančního ocenění práce starosty při zajišťování provozu a správcovství rekreačního areálu a využití jezer, nikoli ve své podstatě odměnou za osobní angažovanost při výkonu funkce starosty, tj. za jeho vystupování za obec při sportovních, kulturních a rekreačních akcích.
20. Pokud snad mělo být poskytnutí darů formou finanční kompenzace za „stovky hodin práce“ starosty pro obec – správcovství rekreačního areálu, které by nespadlo pod výkon funkce starosty, za kterou je starosta odměňován jako uvolněný člen zastupitelstva podle zákona o obcích a prováděcích předpisů, je otázkou, zda se nejednalo o obcházení zákona v případě odměňování za práci formou daru, jak případně poznamenal žalobce v replice.
21. Soud tedy dospěl k závěru, že finanční dary ve výši 30 000 Kč a 50 000 Kč vyplacené starostovi v letech 2016 a 2017 byly zastupitelstvem žalované obce uděleny v rozporu se zákonem o obcích. Žaloba byla v části požadující zrušení usnesení zastupitelstva ze dne 1. 12. 2016 v bodu 6) a usnesení zastupitelstva ze dne 30. 11. 2017 v bodu 11) důvodná, soud proto podle § 78 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 124 odst. 5 zákona o obcích napadené části označených usnesení žalované obce zrušil.
22. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá jednak o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má právo na náhradu nákladů řízení úspěšný účastník, jednak o § 60 odst. 3 s. ř. s.
23. Zčásti bylo řízení o žalobě zastaveno, v této části nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s.; vzal-li však navrhovatel návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, má odpůrce proti navrhovateli právo na náhradu nákladů řízení. V projednávané věci vzal žalobce žalobu zčásti zpět jednoznačně v reakci na vydání usnesení zastupitelstva obce ze dne 12. 9. 2019, jímž žalovaná obec v bodech 3) a 4) zrušila usnesení zastupitelstva ze dne 4. 12. 2018. Soud však vzal v potaz, že § 124 odst. 3 zákona o obcích stanoví obci k nápravě vytýkaných pochybení při výkonu samostatné působnosti lhůtu, v této lhůtě však žalovaná k vydání zrušujícího usnesení zastupitelstva nepřistoupila. V reakci na skutečnosti namítané žalovanou soud rovněž uvádí, že žaloba v této části nebyla podána bezúčelně. V době podání žaloby dne 13. 9. 2019 neměl žalovaný k dispozici veškeré informace, ze kterých by mohl dovodit, že usnesení zastupitelstva obce ze dne 12. 9. 2019 bylo přijato

plně v intencích zákonných požadavků zákona o obcích (viz výzva k dodání informace o programu a údaje o vyvěšení a svěšení na úřední desce obecního úřadu). V daném případě nebylo možné aplikovat pravidlo o právu odpůrce na náhradu nákladů řízení při zpětvzetí návrhu z důvodu chování odpůrce (zde žalované obce).

24. S částí žaloby, která byla předmětem meritorního posouzení, byl úspěšný žalobce. Náhradu nákladů řízení ale nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec běžné činnosti správního orgánu nevznikly, soud proto i v této části řízení vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 3. březen 2020.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu